

JOAQUIN NIN
27, RUE HENRI-
HEINE, PARIS, 16^e
TÉLÉPHONE
AUTEUIL 12-93

a Saint-Raphaël
(Côte Bleue)
France

XVII
mars
XXXIII

data

Epistola Amic Elisabet:
M'enters avuy de que
l'abonament mensual con-
tingut de la RMC no ha
sigut satisfet. Mil excuses!
Després de l'avis de de 6
de juny, l'ordre donat a casa,
mal compromís, no ha sigut executat.
Avuy mateix faig l'envi de de
a qui.

Pre que hi son vos prego
d'afegir aquestos nos revals
mens:

Granadina (popular) per a ~~cant~~ mezzo soprano
i orquestra
Cant Elegiac (vocalis) per a mezzo soprano.
i orquestra
Polo (popular) per a mezzo soprano i orquestra
Alma vintamos! (aria de Pau Esteve - 1730? - 1740?)
per a soprano i orquestra de corda i timbals
El pilguerito con pico de oro (aria de Blas de leserna -
1744/1816) per a soprano i orquestra.

1771

JOAQUIN NIN
27, RUE HENRI-
HEINE, PARIS, 16^e
TÉLÉPHONE
AUTEUIL 12-93

Un dia, alla per l'any 28, en
trovarem venuts a Madrid, en
el taller d'En Gortor, les Argentines,
en Pivon Chertoff, en Pelagosa i uns
grans amics més. En parlava de
continuar, del ... "ballet" ^{en anglès} ~~espanyol~~,
ja iniciada per En Tallar i l'altre
centre de provació, en les Argentines.
Aleshores vaig dir al·lí que deya:
ballet, ab el "mollada" i una
bona ti a la fi. Altres deyan bayet..
en espanyol ... Recordant que el
lexic castellà tenia la para bailate
(ja utilitzada per el Pare Soler)
vaig proposar que s'adoptés, en veure
d'aquella important i cordal'nima
renúcia, per a sempre, la nostra
expressió del XVIII i tot hom va moure
a l'idea. Mes tard, En Pelagosa i jo
finguerem una petita "fricció" per
que - ignorant la cosa - guant l'anti-

tout d'étude, *Historiques de Paris*
 en se demandant que font une
 relation de la chose présentée pour
 el concours "l'Expos de la Musique"
 triennale au XIX siècle" i que,
 nous, fallis, voyons el nous entrons,
 la musique présentée ne font la
 d'el Palays (un animum, une -
 relation) i... la d'el Collet!...
 donc, hé! d'el d'el die, el Palays
 - entre autres Fortin - et pour
 la pour la parant baillate ... ; après
 d'el, d'el nous entrons (en tant que "jeune
 du Broy" ; d'el). El l'habitué d'el
baillate : el Palays, ^{notamment el}
 se défendre de nos ^{que nous} andes, el parant
baillat .. ; "baillat" dit en el nos
 el bre "l'infirmité" "baillat".
 donc, problem el de requête pour les
 o, i velle, requête pour les : tambe
 "possible. El celui tenim - une de me -
 quida, i... ? requête pour les espagnols ;
 un requête de pour les espagnols.
 I pour ! Mille pardons pour après
 impronptu. Meurtre nil ad amis
 d'el, tant, pour nos. Votre

7... un... par tous les...
 la... de...
 va... la...
 ... la...

JOAQUIN NIN
27, RUE HENRI-
HEINE, PARIS, 16^e
TÉLÉPHONE
AUTEUIL 12-93

Bon amic Lliurat:

Mil i mil perdons per lo meu quasi inexcusable retraç.

Acababa a penes de contestar a les mil setcentes i pico de cartes, telegrams i articles rebuts a propòsit de les meves successives nominacions de Cavaller de la Legió d'honor i Cavaller de l'Ordre d'Isabel la Catòlica, quant la premsa de Madrid llençà a tota volada la meva nominació d'Academic, proposada per un grop de musics espanyols i acceptada per unanimitat per ~~l'Academia~~ l'Academia de Bellas Arts espanyola... donant lloc, això, a un nou torrent de congratulacions simpatiquíssimes emperò terriblement perilloses per els que, com jo i altres, no tenen mai un minut de sobres. Deu m'ha donat un milló de voltes mes de lo que jo mai havia somniat, però en quant a temps, per mes que reclamo, el Gran Home no vol sapiguer res...

Entesos en quant a l'article sobre el Pare Soler; tingui la bondat de dir-me, a volta de correu, si pot ser ab exemples de música. Si no, no hi fa res... Malhauradament no podré dir gayre bé res de nou sobre el saladíssim mestre català; res que no es trovi en un dels dos volums de classics espanyols del piano publicats per mi. D'altre part aquets dos "preludis" meus, publicats en francès, i en una edició estrangera, no son gayre coneguts per aquelles terres, si excluhim ~~elles~~ els bons amadors i els amics... Obres d'en Soler, si, en tinc una pila mes. Próximament penso fer editar els concerts per a "orgues" i, desseguida, els quintets. Aleshores penso publicar un volum complet de sonates aprofitant las que ja coneixeu i afegint-ne algunes de noves. No pensaba en aquest bi-centenari, i ho sento, porque era el moment propici per a fer aquestes

publicaciones. Al mateix temps hauria sigut convenient organitzar a Barcelona i a Madrid una audició composta d'un quintet, un concert i dos grups de sonates.

Fa uns dies vaig telefonar al meu editor per a que vos enviés sense perdua de temps les ultimes coses meves; em penso que teniu totes les altres. Falten els "cors" per a veus femenines i piano; estan agotats i es prepara la tercera edició.

En el Dialecte per a piano i violí, en la Cadena de valsos i en lo Missatge a Claudi Debussy cerco tres efectes oposats. En el primer, una evocació andalusa i, verament, un "dialec", es a dir, una equilibrada repartició dels elements instrumentals de tal manera que no hi haigi, un moment, lo que dihem, aquí, "remplissage". Però aixó condensa la forma sonata - car, en el fons, aquest dialec es un comprimit de sonata - respectant les proporcions però descartant els desenrotllos un xic excessius del XIX, no sols en la sonata sino en tot lo demás.

En los valsos, cerco una evocació romàntica vista desd'are, es a dir ab expressions de modulació i de ritme mes de 1929 que de 1829; i també una escriptura tirant cap al contrapunt sans en avoir l'air, bien entendu, qu'es com entenc qu'hem d'usar del contrapunt, nosaltres, si no volem caure en el ridícal d'escriure alla Bach are que tots en coneixem la manera...

Consti que, en principi, repeleixo aquest estil o manera que treu el nas fa algun temps i que consisteix a escriure alla Bach, alla Scarlatti, alla Haydn, alla Mozart, etc. com a forma, però ab segones, ab falses relacions, ab acords de onze notes i una mixtura de politonia com fondo: per a mi aixó es una capitulació; ja sabeu qu'els grans enemics de la joventut son la dificultat i la paciència).

El Missatge es un homenatge al mestre venerat: decoració de fondo ben significadament debussysta i personatjes iberics; lo decoratiu es debussysta, lo tematic es espanyol. Aixó es lo qu'he començat a orquestrar.

En quant a l'altre fase de la meua activitat, es un immens i a voltes doloros sacrifici de temps que m'imposo per la dignitat de nostre historia, tant maltractada, tant mal coneguda, i per l'amor dels que foren els primers artisans de nostre tresor. Are vindran els classics del violí (començo per l'Herrando, mercès a la generositat del Duc d'Alba); i po o a poc vindran els quartets de Canales, els concerts del Pare Soler, etc. si Deu me conserva aquesta joventut, aquesta empena i aquesta sanitat que semblen, per are, permanents i immovibles.

JOAQUIN NIN
27, RUE HENRI-
HEINE, PARIS, 16^e
TÉLÉPHONE
AUTEUIL 12-93

2

Vos prego em perdoneu si vos envió l'article sobre Soler en castellà o potser en francès, segons estigui d'humor; en lo meu català de municipal no es pot escriure res. Vos confio la traducció. Inclús aquesta carta no sé com dimoni va: conto ab la vostra amistat i la vostre indulgencia per a excusarne la deplorable forma i ortografia. No oblideu que fa exactament 29 anys que vaig sortir de Catalunya....

Molt agraït de vostres notes concernent lo del llaut i altres. Si, m'entero de tot, ho llegeixo tot, però tinc la norma de no ramerciar mai per estar segur de no contestar, tampoc, quant me diuen tonteries. Salvo raríssimes excepcions la crítica m'es favorable. Si alguna vegada es diu alguna cosa estranya es a casa. El redactor S. de vostra revista deya un dia entre altres cosetes que en la meua música pesava l'influencia d'en Falla. Res de mes inexact. He tardat tot lo qu'he pogut a escriure precisament pera no passar per aquestes crítiques crisis d'influencia... Estic tant lluny d'en Falla com de l'Albeniz d'en Turina i d'en Branados.

N.B. Consti que tot això no posa en tela de judici el valor de Falla, ni molt menys; es tracta de una apreciació d'elements purament materials.

D'en Falla, particularment, res que sigui seu (deixem allò que pertany a tota l'Espanya, allò qu'es purament folk-lòric). En Falla, fins ara, es descarta del contrapunt. Jo hi vaig sempre que puc, i no a dos sino a tres i fins a cinc parts en certes coses. Els temes de Falla sont cunts (els que son verament seus), en general, ritmics d'essencia; els meus son ~~llars~~ llargs i mes aviat lirics, diguem. Les repeticions de 4 i 8 períodos son frequents en Falla; jo les evito tant com puc. En Falla detesta escriure per a piano i repudia la combinació piano i violí; jo adoro el piano i conreu el dialecte entre aquest i el violí, etc. etc. etc. El mateix Falla i molts companys comuns negan aquesta influencia. Vostre redactor S., que no conec, s'equivoca. Però ja vos he dit que no contesto a res de lo qu'es diu sobre les meves obres.

Un'altre periodic de casa ha dit que lo meu "Dialecte

en lo Jardí de Lindaraja" es purament castellà quant tot, en aquesta obra es andalus, malgrat l'ausencia de folk-lore local. Es per dir-vos que m'entero de tot i que, per consegüent, que *malgrat* vos agraheixo les paraules indulgents que vos dec.

Sento no poder fer un salt fins a Barcelona per a feros oir les meves coses per a piano; la mera llegida, encare que sia feta molt honradament, no dona gran cosa. Son obres per a piano, sens dubte, però ab una pila de noves disposicions instrumentals i evitant deliberadament les formuletes ja massa convencionals de l'arpegi, disfrazat o no, i del tema lineal, monodic, ab acompanyament de tacas harmoniques, procediment de gandul... malhauradament mol en ús

Questió de xavos: no, no m'envieu res; fa anys que rebo la R.M.C. à titre gracieux. Dos vegades, a Barcelona, he tractat, encarant-me ab el simpatiquissim Conserje de l'Orfeo, de liquidar aquest deute; cada vegada m'hè topat ab una resistència tan amable com toçuda. No cal dir-vos que si tinguès temps, vos enviaria altres treballs curiosos... ~~mentre~~ mes per donarvos una idea de la meua vida vos diré qu'aquesta carta començada fa tres dies, ha sigut escrita en dotze petites sessions. Aixís ha resultat!! Mil excuses!

Coralissims recorts a n'el preuats mestres Millet, Pujol i Salvat i vos, car amic Lliurat, rebeu una forta encaixa da de vostre ja vell company de causa

XII Novembre MCMXXIX

Avuy penso escriure a "MUSICA" de Barcelona declinant l'honor de corresponsal a Paris; he pregat a n'en Collet d'encarregar-se d'aixó. També en Villar em demana d'esser el corresponsal de RITMO de Madrid: impossible. Els meus viatjes, la feinada que s'aglomera durant les meves ausencies, el temps que demanen certes recercas, l'abrumadora correspondència corrent, la composició, i encare, una mica, el piano que de tant en tant hi ha que cuidar, no 'm deixan temps ni per a respirar. I la vida passa, passa...

Desitjaria saber el preu d'una pagina entera d'anunci en la R.M.C. Preu d'amic car el meu editor no ha comprès encare l'interès d'anunciar en una revista escrita en català i publicada a Barcelona, breçolde les meves primeres il·lusions! Potser fent-li proposicions "amicales" acabaria per fer-ho. Sinó, jo tractaria de pagarvos-ho ab prosa, ab prosa vill!

JOAQUIN NIN
27, RUE HENRI-
HEINE, PARIS, 16^e
TÉLÉPHONE
AUTEUIL 12-93

XXVII Novembre MCMXXIX

Amic Lliurat:

Urgent!

A la pagina 5 del meu original, de la 8a.
i 9a. linia, cal suprimir els mot següents:

una en el Museo Británico titulada El Abanico;
otra

De modo que el parraf ha de dir:

Quedan algunas sonatas sueltas: tres en un
de la época,
cuaderno manuscrito, que me fué ofrecido por
mi buen amigo el Padre Nemesio Otaño, y otra
etc.etc. (lo demás está bé)

Un enredo de papeletes ha sigut la causa
d'aquest error; ordenant-les, i rellegint la copia
de l'article m'en he adonat. Disculpeu!
En efecte, hi ha una sonata que porta el sobrenom
de l'Eventail, i es la No. 7 del cuaderm de
Londres; mes aquest sobrenom es afegit d'una ma
extrangera. No cal ferne estat.

Mil perdons i quedo sempre vostre afectíssim

JOAQUIN NIN
27, RUE HENRI-
HEINE, PARIS, 16^e
TÉLÉPHONE
AUTEUIL 12-93

Car amic Lliurat:

Rebudes vostre tarjeta i vostra lletra.
Encantat de que el petit estudi solerià
vos plagui.

Prene nota de la questió "anuncis" i vos
envio el texte del meu, agraïnt a la
R.M.C. l'oferta de publicarlo dugues voltes,
graciosament. Espero obtenir del meu editor,
un cop li expliqui tot això avec preuves
à l'appui, qu'aquest anunci seguei-xi.

Com demanar-vos, encare, la traducció en pur
i clar català del texte d'aquest anunci?
Quedo en deute, i ho recordaré....

Demà fem música espanyola la Ninon Vallin
i jo; dilluns, idem ab la Conchita Supervia, a
base, ben entès, de coses meves. (la Supervia ha
tingut i té, aquí, un exit clamoros).

La Ninon Vallin projecta fins una tournée

Veu
Pagina

mondial a base de musica espanyola, exclusivament,
ella i jo.

En quant a la Supervia, estimo qu'es una sort,
per a nosaltres, que en el moment en que
la Barrientos abandona tota activitat, el seu
triomf, aqui, haigi estat tant complet.

Als amics, recorts, i per a vos, mil coses afectuoses
de vostre amic de sempre

V Desembre MCMXXIX

JOAQUIN NIN
27, RUE HENRI-
HEINE, PARIS, 16^e
TÉLÉPHONE
AUTEUIL 12-93

Bon amic Lliurat:

Aquí va aixó que, afectuosament, vos dedico. Perdoneu l'humilitat de la ofrena.

~~No~~ tinc temps per més.

Com que, escrivint a màquina, es molt difícil calcular just l'espai que cal per a les notes, aquestes van intercalades en el text; excuso dirvos que, com de costum, aquestes notes van al peu de la pàgina.

No ha sigut necessari recorre als exemples; per aixó calia un estudi molt més desentortollat. I l'he escrit en castellà per acabar mes depressa; es probable que, en francès, encare hauria guanyat un quart d'hora més (guanyar un quart d'hora, aquí, es un triomf!); emperò crec que serà mes fàcil de traduhir tal i com està, car a voltes aixó està pensat en català. Que voleu....vaig eixir de Barcelona el 10 de Novembre de l'any 1900....fa 29 anys! I aleshores ja sabeu com s'aprenia

el català : poc menys que per casualitat. I la casuali-
tat volgué que els ultims anys ~~els~~ *passés* ficat
fins el coll en un medi no sols castellà sino
andalús!! El "cante jondo", els fandanguillos flamencs,
els martinets, las soleares, las seguiriyas (no seguidillas,
que no es pas lo mateix) forent, llarc temps, el meu
aliment musical diari: tot aixó acompanyat de dances
miraculosament ballades per una divina andalusa....i de
guitarreijos meravellosos.

Luego, l'amistat ab l'Albeniz, ab en Falla, ab en Turina...
Això explica, al que no l'entengui, certa música meva.

No vull honoraris per aquest article. Si es possible,
en un recò de la REVISTA, feu l'anunci de la meva
colecció de classics espanyols per a que la gent sàpiga
ahont procurarse les obres del Pare Soler. Si no, tampoc.
He tingut un ver plaer en escriure aquestes pàgines;
i si no ho faig mes sovint es perque he dit que "no"
a tothom, es a dir, a una dotzena de revistes estrangeres
i are, a MUSICA, de Barcelona, a RITMOS de Madrid, etc.
No puc, malhauradament.

Vostre, coralment

XXV Novembre MCMXXIX

